

WYROK

WIMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Małgorzata Ziółka

Protokolant: prot. sąd Katarzyna Szymanek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Marii Jagielskiej - Kranc

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2020 roku

sprawy **P. M. (M.)** oskarżonego z art. 24 4 k.k.

z powodu apelacji, wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Gnieźnie

od wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 29 maj 2020 roku sygnatura akt II K 1185/19

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę niniejszą przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie do ponownego rozpoznania

/Małgorzata Ziółka/

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 748/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 29 maja 2020 roku, sygn. akt II K 1185/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
XX		XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXX
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
XX	XXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXX	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
XXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XX

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
XXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXX

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obraza prawa materialnego w postaci art. 42 § 1 a pkt 2 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut jest w pełni zasadny.</p> <p>Z opisu i kwalifikacji przypisanego oskarżonemu czynu wynika, iż prowadził samochód osobowy pomimo prawomocnie orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W takiej sytuacji podstawą orzeczenia obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest przepis art. 42 § 1 a pkt 2 k.k. Przepis ten nie przewiduje możliwości ograniczenia kategorii pojazdów, których dotyczy zakaz</p> <p>Tymczasem w zaskarżonym wyroku, w ślad zresztą za wnioskiem prokuratora o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy, pomimo wskazania jako podstawy wymiaru środka karnego przepisu</p>		

<p>art. 42 § 1 a pkt 2 k.k., ograniczono orzeczonego zakaz prowadzenia pojazdów do mechanicznych jednoślądów (punkt 2 zaskarżonego wyroku).</p> <p>Sporządzając pisemne uzasadnienie swojego wyroku, Sąd I instancji dostrzegł swój błąd, stwierdzając iż „nie dostrzegł, że wnioskowany przez oskarżyciela środek karny ukształtowany został w sposób naruszający przepisy prawa materialnego” (karta 46 akt).</p>		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie przepisu art. 42 § 1 a pkt 2 k.k. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zarzut jest zasadny, ale z uwagi na fakt wydania wyroku w trybie art. 335 k.p.k., jego zmiana bez zgody oskarżonego nie jest możliwa, gdyż jest to sprzeczne z zawartym przez strony konsensusem.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Konsensualny charakter zaskarżonego wyroku, wykluczający zmiany w nim bez zgody obu stron.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy przypomina, iż skazanie bez przeprowadzania rozprawy, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, poprzedza zawarcie swoistego porozumienia pomiędzy sprawcą czynu, a prokuratorem, w efekcie którego ten ostatni, występuje do sądu z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego na uzgodnioną wcześniej karę bez przeprowadzenia rozprawy.

Uwzględnienie wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środków karnych (art. 335 § 1 k.p.k.), obliguje sąd do wydania orzeczenia zgodnego z tym wnioskiem, co do wszystkich zawartych w nim rozstrzygnięć, a więc zarówno w zakresie kar (rodzaj, wymiar, sposób wykonania), jak i środków karnych – tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 października 2007 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt IV KK 334/07.

Jeżeli sąd uzna, iż nie zachodzą warunki do uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 335 k.p.k., to sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych. Sąd nie jest władny skazać oskarżonego na posiedzeniu w trybie art. 343 k.p.k. na innych warunkach niż te, które zostały przedstawione we wniosku lub wynegocjowane na posiedzeniu. Jeżeli zatem sąd uznaje że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku, to - zgodnie z art. 343 § 7 k.p.k. - musi skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 2005 roku, IV KK 43/05, LEX nr 147126).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy, uznając, iż zachodzą warunki pozwalające na wydanie wyroku na posiedzeniu i uwzględnienie wniosku oskarżyciela publicznego o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy, wydał wyrok skazujący zgodny wprawdzie z treścią wniosku prokuratora, niemniej naruszający przepisy prawa materialnego.

Podkreślić w tym miejscu należy, że sąd zawsze zobligowany jest do zbadania wniosku prokuratora pod względem zarówno formalnym, jak i merytorycznym. Kontrola ta powinna, między innymi, objąć także zagadnienie zgodności propozycji zawartych we wniosku z regułami obowiązującego prawa materialnego. Zaakceptowanie wniosku, który zawiera propozycje wymierzenia kary czy środka karnego naruszających granice sankcji przewidzianej w stosownych przepisach, oznacza, że do wydania

wyroku na posiedzeniu doszło pomimo braku spełnienia warunków określających dopuszczalność orzekania w tym trybie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2011 roku, sygn. akt. II KK 45/11).

W niniejszej sprawie Sąd I instancji nie dostrzegł, iż wniosek prokuratora zawiera błąd merytoryczny polegający na uzgodnieniu z oskarżonym orzeczenia środka karnego zakazu prowadzenia jednośladowych pojazdów mechanicznych w sytuacji, gdy przepis art. 42 § 1 a pkt 2 k.k. nie przewiduje możliwości ograniczenia kategorii pojazdów, których dotyczy zakaz. Dostrzeżone w porę powyższe uchybienie powinno w konsekwencji skutkować zwrotem sprawy prokuratorowi i rozpoznaniem sprawy na zasadach ogólnych, bowiem tylko wówczas istniałaby możliwość orzeczenia wobec oskarżonego P. M. obowiązkowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Nie jest bowiem dopuszczalne uwzględnienie wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k., jeżeli wniosek zawiera propozycje niezgodnych z prawem rozstrzygnięć. W takim wypadku powinnością sądu jest rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych albo doprowadzenie do stawiennictwa na posiedzeniu prokuratora i oskarżonego, i spowodowanie uzgodnienia przez nich wniosku we wszystkich elementach zgodnego z prawem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2011 roku, sygnatura akt. III KK 41/11). Zatem Sąd Rejonowy w Gnieźnie, akceptując wniosek prokuratora w zaproponowanym przez niego kształcie, nie dokonał prawidłowej jego kontroli i wydał wyrok naruszający przepis art. 42 § 1 a pkt 2 k.k.

Z istoty wyroku wydanego w trybie art. 343 § 6 k.p.k. i konsensusu zawartego między oskarżycielem publicznym a oskarżonym wynika zakaz samodzielnego dokonywania zmian w treści wniosku przez sądy każdej instancji. Naruszałoby to bowiem warunki zawartej między stronami postępowania ugody (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2012 roku, sygn. akt. II KK 202/12). Dlatego również Sąd Odwoławczy nie jest uprawniony do zmiany zaskarżonego orzeczenia w ramach kontroli instancyjnej i ukształtowania wyroku w sposób zgodny z przepisami prawa materialnego. Stanowiłoby to bowiem nie tylko naruszenie wspomnianego wyżej konsensusu, ale również pozbawiałoby oskarżonego możliwości odwołania się od nowo ukształtowanego wyroku.

Zwięźle o powodach uchylecia		
<p>Z istoty wyroku wydanego w trybie art. 335 k.p.k. i konsensusu zawartego między oskarżycielem publicznym a oskarżonym wynika zakaz samodzielnego dokonywania zmian w treści wniosku przez sądy każdej instancji. Naruszałoby to bowiem warunki zawartej między stronami postępowania ugody. Dlatego również Sąd Odwoławczy nie jest uprawniony do zmiany zaskarżonego orzeczenia w ramach kontroli instancyjnej i ukształtowania wyroku w sposób zgodny z przepisami prawa materialnego.</p> <p>Z uwagi na powyższe Sąd Odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie do ponownego rozpoznania.</p>		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XX	
4.1.	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX art. 454 § 1 k.p.k. XXXXXXXX
Zwięźle o powodach uchylecia		
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XX	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

